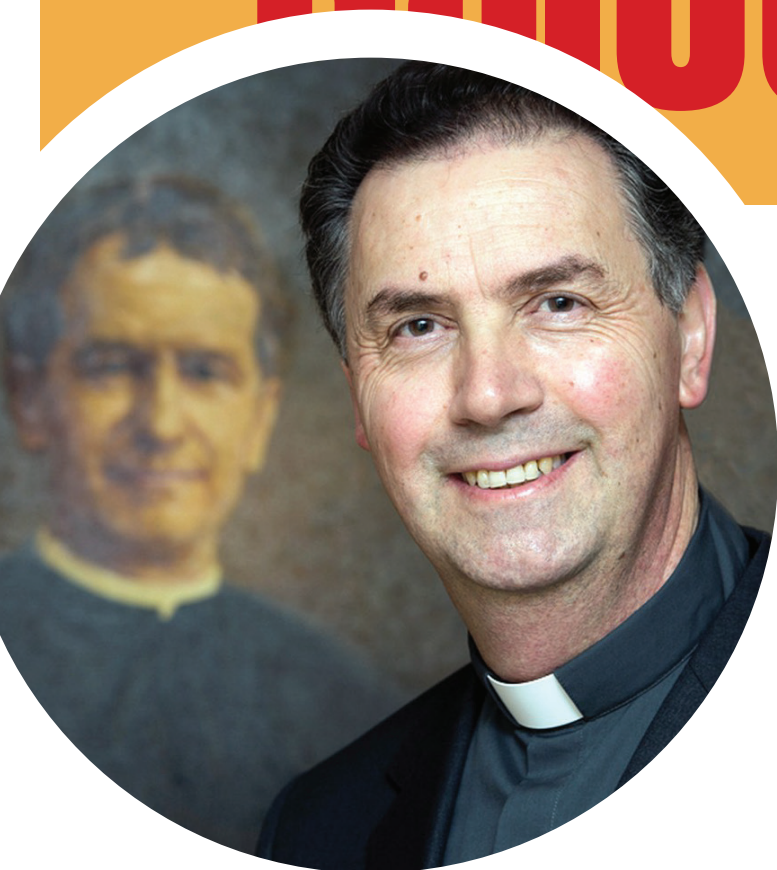

вересень
2018

Bollettino Salesiano

ПОСЛАННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО НАСТОЯТЕЛЯ

ОТЦЯ АНХЕЛЯ ФЕРНАНДЕСА АРТІМЕ

ПОВНОТА ЖИТТЯ

Думаю, що те, що найбільше хвилює нас є: відчувати, що наше життя є сповнене. Це бажання є глибоко людським. У цьому сенсі мушу сказати вам, що я знаю багато осіб, які живуть чи прожили сповнене життя. Вони вказують нам шлях до щастя.

Розпочну з двох реальних розповідей. Зважаючи на їх поважний вік, ці особи заслуговують на нашу увагу.

У травні, після свята Марії Помічниці Християн в Турині на Вальдоко, я розпочав свій візит до Хорватії. Мушу зізнатися, що я був дуже зворушений міцністю християнських спільнот, які я зустрів там, дуже вражений молодими людьми, з якими я зустрічався, сотнею сучасної молоді, зануреної у віртуальний світ, як і вся молодь світу, але яка твердо живе

християнською вірою, що дуже глибоко торкнулося мого серця.

В один із салезіанських домів ми прибули о десятій годині вечора. На подвір'ї нас зустріли музикою традиційних народних танців. Велика група з дітей, підлітків, молоді та їхніх батьків була там і чекала на нас. Серед них була присутня також місцева салезіанська спільнота і я помітив там одного співбрата – салезіянина (не згадую тут його ім'я, щоб не ставити його в незручне становище), який у свої 92 роки, в старій рясі, яка виглядала так, ніби походила з часів Отця Боско, з усміхненим та умиротвореним обличчям, танцював і співав з молоддю, чекаючи, щоб привітати нас.

Наступного дня під час різних святкувань

я мав нагоду побачити, як молодь вітала цього нашого дев'яностодвохлітнього брата, плескала йому, кликала його, а він щасливо усміхався посеред неї. І я згадав вислів отця Боско: «Мені добре з вами».

В той момент я сказав собі: ось салезіянин, який прожив і далі живе повним життям. Я не кажу «легким життям» (він розповідав мені, що перетерпів голод і трудність Другої світової війни), але його життя було сповнене змісту і щастя того, що найважливіше.

«НАСТУПНОГО РОКУ В РАЮ»

Кількома днями раніше, під час свята на Вальдокко, зі мною був інший 94-літній салезіянин. Переживати свято Марії Помічниці Християн на Вальдокко було для нього безцінним даром, навіть, якщо кожного разу він жартував: «На наступний рік я буду в Раю!». Але також і цього року нам вдалося відсвяткувати цей прекрасний день разом. Яким же великим був мій подив, коли у свої 94 роки він зголосився супроводити салезіян та мирян з Аргентини під час відвідин найвидатніших пам'яток Турину, наприклад Сантуарію Утішительки. Після повернення всі були втомлені, особливо, він, але все ж він розділив з цими людьми радість бути в домі отця Боско, і знати те, що це означає.

Я продовжував запитувати себе: що йому додає сили, мотивації? Відповідь є простою і логічною. Як співав Боб Ділан: The answer, my friend, is blowin' in the wind, Відповідь, друже, віє у вітрі. Вітер отця Боско, який продовжує віяти у серці Салезіян і напинає вітрила нашої Родини. Вітер Духа, який ніколи не перестане дарувати нам глибокий подих. Незважаючи на роки, які проминають.

Додаю також останнє свідчення, яке, на мою думку, матиме великий вплив на весь світ. Якщо на це буде Божа воля, в грудні папі Франциску виповниться вісімдесят два роки. І це торкає свідомість світу, бо його вибір є жити простим і повним Євангелії життям. На даний момент він вважається морально найбільш впливовою людиною нашого часу. Його послання сповнені простоти та автентичності, вони є могутнім запрошенням для тих, які бажають дозволити Ісусові торкнути себе.

У цьому полягає повнота цих та багатьох інших життів.